

Holy Ground

"Tzippy, please come in to the house now."

"Okay, Imma."

"Tzippy, thank you for being so prompt. Now it is time to do your homework. We are going to eat in about an hour, and you have to take a bath tonight, so you must begin your homework now."

"Imma, my tummy hurts, I have a headache, and I'm tired from playing jump rope. I don't feel like doing homework now."

"Tzippy, when you were jumping around outside, you didn't complain about your tummy and your head."

"I guess I wasn't thinking about them."

"It doesn't matter. Once you begin your homework, you won't be thinking about them either. Now take a drink of water and see if you feel better."

"Okay Imma. Can you help me with my homework?"

"Sure, Tzippy. What is it about?"

"We have to write a Devar Torah about Moshe Rabbeinu, from this week's parasha."

"How about the burning bush?"

"That's a great idea, Imma. How does the story go again?"

"Moshe Rabbeinu was tending sheep. He saw a bush that was burning. However, there was something very strange about that bush. It kept burning and burning and burning."

"And it never got burned up."

"Right."

"Moshe Rabbeinu turned aside to get a good look at this bush, because it was a wondrous site. Then Hashem called out to him from the bush. Do you remember what He said, Tzippy?"

"Something about shoes?"

"Right again! Take your shoes off your feet, because the place where you are standing is holy ground."

"Where was Moshe standing, Imma? In the place of the Holy Temple?"

"No."

"In the Holy City of Jerusalem?"

"No."

"In the Holy Land of Israel?"

"No."

"Then what was so holy about that place?"

"Excellent question, Tzippy. The Chofetz Chaim asks the very same question."

"That's really exciting. What's the answer?"

"Every place where you are standing is holy ground."

"How can that be?"

"Because, my dear Tzippy, you have the opportunity to make it holy."

"Wow! How, Imma?"

"Every mitzvah that Hashem gives you is an opportunity to make that moment and place in your life holy. That is the purpose of a mitzvah. To turn ordinary

things into holy things. When you give tzedaka, you make ordinary money holy. Did you ever write a nice note to someone and make them feel good?"

"Sure, Imma."

"You have taken an ordinary piece of paper and some ink, and turned it into a wonderful note which brightens a person's whole day. What a mitzvah!"

"That's great Imma, but I still don't understand what the Chofetz Chaim is saying about the burning bush."

"Hashem was pointing out this fact to Moshe Rabbeinu. By telling him to take off his shoes because this ground was holy, He was telling Moshe that all ground is truly holy. We just do not see the holiness. Sometimes, a mitzvah is difficult for us to do. We are tired. We are hungry. We have a headache. We would rather just forget the whole thing. Why? Because we do not see the holiness. That mitzvah is holy ground and we do not realize it."

"I am beginning to understand, Imma. When you told me to begin my homework, that was an opportunity to do the mitzvah of listening to you, and learning Torah at the same time."

"Excellent, Tzippy! Now let me tell you something else. Sometime it is easy to do a mitzvah. Other times, that same mitzvah is difficult because you are tired or hungry.

The reward for a mitzvah when it is difficult is much greater than the reward for that same mitzvah when it is easy to do."

"Wow."

"Sometimes we try to avoid mitzvos when they are difficult. We do not realize that we are on holy ground. Hashem had a good reason to give us this mitzvah now when it is difficult. He wanted us to get a bigger reward."

"That is a great Devar Torah Imma. Thank you so much for helping me with my homework. I'm going to write it down now."

"Fantastic, Tzippy."

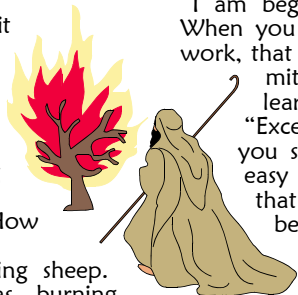
"Do you know something, Imma? You were right. My tummy doesn't hurt anymore. And I don't have a headache. And I'm not tired."

"Baruch Hashem."

"I guess I just did not realize where I was."

"Where were you, Tzippy?"

"On holy ground."

Be Happy for Him

"Yaakov, I have great news for you."

"What is it, Avi?"

"I was just accepted into the top shiur (class) of the Yeshiva."

"Avi that is wonderful! I am truly happy for you."

"Yaakov, I always enjoy telling you good news."

"I always enjoy hearing good news, Avi. Especially news about people's successes."

"That is precisely why I enjoy telling you. What is your secret, Yaakov? How are you so happy for other people?"

"Why shouldn't I be happy, Avi? Hashem has blessed a person with success. That makes him happy. He wants to share his happiness with others. I give him pleasure by joining in his happiness. Also, Hashem shows His love by granting him success. Shouldn't I love someone who Hashem loves?"

"You have the right attitude, Yaakov. Not everyone thinks so positively. Some people are jealous."

"That is an *aveyra* (sin) which is listed in the *Aseres HaDibros*. On the other hand, being happy with another person's accomplishments is a mitzvah. Rav Shmuel Hominer, in his sefer *Eved Hamelech* points out the source from this week's parasha."

"Really? Where?"

"Hashem says, 'He (Aharon) is going out to meet you (Moshe) and when he sees you he will rejoice his heart' (Shemos 4:14). Rashi comments that one might have thought that Aharon would be resentful that Moshe rose to greatness. After all, he was the younger brother. He also fled Mitzraim 68 years before, leaving his older brother Aharon to shoulder the burden of leading the people. Quite the contrary! Aharon rejoiced in his heart – not just a superficial happiness. For this mitzvah, he merited to wear the *choshen* (breastplate) on his heart. Rav Hominer relates that we are commanded to be happy and have a good heart for our friend's good fortune and accomplishments. Therefore Avi, I am doing a mitzvah every time that I am happy for another person."

"Yaakov, may you merit many more mitzvos."

Kinderlach . . .

Everywhere is holy ground. Hashem presents us with mitzvos all of the time. Did you listen to Imma without interrupting? You got a mitzvah. Did you make a blessing before you ate an apple? Mitzvah. Did you let your brother have the last piece of cake? You got a mitzvah. Did you learn Torah? You got a mitzvah. Did you smile and make someone feel good? You got a mitzvah. The world is full of mitzvos, each one a holy opportunity. Don't let them slip by.

Kinderlach . . .

Did your friend just get a good grade in his test? Be happy for him! Did the neighbor just have a baby? Rejoice together! Did your sister just get a new Shabbos dress? Enjoy her happiness! Sharing people's good fortunes makes them even happier. And it gives you a big mitzvah. Which should make you happy. And of course we know that our mitzvos make Hashem happy. So, join in and make everyone happy!

והגדת לבנו

אדמת קודש

"לפעמים אנחנו מנסים להימנע מלקיים מצוות כאשר קשה לנו. איננו מבינים שאנחנו נמצאים על אדמת קודש. הקב"ה נתן לנו מצווה זו דווקא עכשיו, כשקשה לנו. כי הוא רוצה לתת לנו שכר גדול יותר."
 "זה דבר תורה ממש מוצלח, אמא. תודה שעזרת לי עם שיעורי הבית. עכשיו אשב ואכתוב את הכל."
 "מצויין, ציפי."
 "את יודעת משהו, אמא? צדקת. הבטן כבר לא כואבת, וגם אין לי כאב ראש, והעייפות גם כן חלפה."
 "ברוך ה'."
 "כנראה שלא ידעתי היכן אני נמצאת."
 "ואיפה באמת היית?"
 "על אדמת קודש."

"ציפי, בואי הביתה בבקשה."
 "בסדר, אמא."
 "תודה, ציפי, שבאת מיד. שיעורי בית מחכים לך. אנו נאכל ארוחת ערב בעוד שעה בערך, ועליך גם להתרחץ, ולכן עליך להתחיל בהכנת השיעורים כבר עכשיו."
 "אמא, הבטן כואבת לי, וגם הראש, ואני עייפה מקפיצה בחבל. אין לי חשק להכין שיעורי בית כעת."
 "ציפי, כאשר קפצת ושיחקת בחוץ לא התלוננת על כאבים בבטן או בראש."
 "כנראה ששכחתי מהם."
 "כשתתחילי להכין שיעורי בית, תשכחי מהם שוב. כעת קחי כוס מים ונראה אם זה יעזור."
 "במשה, אמא. האם את יכולה לעזור לי בשיעורי הבית?"
 "ודאי, ציפי. מה הנושא?"
 "אנחנו צריכים לכתוב דבר תורה על משה רבינו, מתוך פרשת השבוע הזה."
 "אולי משהו על הסנה הבוער?"
 "רעיון נהדר, אמא. מה קרה שם בדיוק?"

ילדים יקרים...
 אדמת קודש קיימת בכל מקום. ה' מזמן לנו מצוות כל הזמן. האם אתם מקישים לאמא בלי להיכנס לדבריה? כבר קיימתם מצווה. האם אתם מברכים לפני שאתם אוכלים תפוח? עוד מצווה. האם נתתם לאח הקטן לאכול את פרוסת העוגה האחרונה? זכיתם במצווה. האם למדתם תורה? שוב זכיתם במצווה. האם חייבתם ושימחתם משהו? עוד מצווה. העולם מלא במצוות, וכל אחד מהן היא הזדמנות קדושה. אל תניחו להזדמנויות להשטמ מתחת ידיכם.

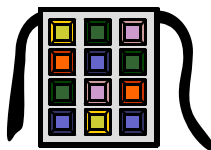
"משה רבינו היה רועה צאן. יום אחד הוא ראה סנה (שיח) בוער. אך היה משהו מוזר מאוד בסנה הזה. הוא פשוט בער ובער ובער."
 "והוא לא אָכַל (לא נשרף לגמרי)."
 "נכון."

לשמוח בשמחתו

"יעקב, יש לי חדשות נהדרות!"
 "מה קרה, שלמה?"
 "התקבלתי עכשיו לשיעור הגבוה בשיבה!"
 "איזה יופי, שלמה! אני שמח מאוד בשבילך."
 "יעקב, אני תמיד נהנה לספר לך חדשות טובות."
 "ואני תמיד נהנה לשמוע חדשות טובות, שלמה, ובמיוחד כשמדובר בהצלחות."
 "זוהי בדיוק הסיבה שאני נהנה לספר לך דברים טובים. מה הסוד שלך, יעקב? איך אתה מצליח להיות כה שמח בשמחתם של אנשים אחרים?"
 "מדוע שלא אשמח, שלמה? אם ה' בירך מישהו בהצלחה, הרי אותו אדם שמח בהצלחתו. הוא רוצה להתחלק בשמחתו עם אחרים. אני גורם לו הנאה כשאני מצטרף לתחושת השמחה שלו. ומלבד זאת, ה' הראה לאותו איש את אהבתו אליו, בכך שהעניק לו את ההצלחה, ואם ה' אוהב אותי, האם לא מן הראוי שגם אני אוהב אותו?"
 "זוהי הגישה הנכונה, יעקב. אך לא כולם חושבים מחשבות חיוביות כל כך. יש אנשים שמקנאים."
 "הקנאה היא עבירה המכרת בעשרת הדברות, ומצד שני, השמחה בהשגים של מישהו אחר היא מצווה. הרב שמואל הומינר, בספרו "עבד המלך" מוצא את המקור למצווה זו בפרשת השבוע הזה."
 "באמת? היכן בפרשה?"

"משה רבינו פנה כדי להביט בסנה, כי היה זה מראה מתמיה ביותר. ואז קרא אליו ה' מתוך הסנה. האם את זוכרת מה אמר ה' למשה, ציפי?"
 "משהו על נעליים?"

"נכון מאוד! 'של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא.'"
 "איפה עמד משה, אמא? בבית המקדש?"
 "לא."
 "בירושלים, עיר הקודש?"
 "לא."
 "בארץ ישראל?"
 "לא."

"אם הוא לא עמד בבית המקדש, או בארץ ישראל, איזו קדושה היתה במקום ההוא?"
 "שאלה נהדרת, ציפי. החפץ חיים שואל אותה שאלה."
 "אותה שאלה! מה הוא עונה עליה?"
 "כל מקום שבו דורכים היא אדמת קודש."
 "איך זה יכול להיות?"
 "כי לכל אחד - וגם לך, ציפי - יש אפשרות להפוך אותו למקום קדוש."
 "באמת? כיצד, אמא?"

"ה' אומר 'נהנה הוא (אהרן) יוצא לקראתך (לקראת משה) וראך ושמח בלבבו (שמות ד', י"ד). רש"י מעיר שהיינו חושבים שאהרן יקנא במשה, אחיו הקטן, על שעלה לגדולה. ועוד, שמשה רבינו חזר למצרים כשהיה בן שמונים. לפי הרמב"ן, הוא ברח ממצרים כשהיה בן שנים-עשרה. נמצא, ששישים ושמנה שנים - פרק זמן ארוך מאוד - שהה משה רבינו מחוץ למצרים, והשאיר את עול ההנהגה בידי של אהרן. אך האם כעס עליו אהרן על כך? להיפך! אהרן שמח בלבבו - לא רק שמחה מהפה ולחוץ. ובזכות מצווה זו הוא זכה לעגוד את החושן על לבו. הרב הומינר ממשיך ואומר שאנו מצווים לשמוח בלב טוב על טובה המגיעה ליולדתנו. ומזה אנו רואים, שלמה, שבכל פעם שאני שמח בשמחת הזולת אני מקיים בכך מצווה."
 "יהי רצון שתזכה לקיים עוד הרבה מצוות."

"כל מצווה שה' מזמן לנו היא הזדמנות לקדש את הזמן ואת המקום הזה בחיינו. זוהי המטרה של המצווה: להפוך דברים של יום-יום לדברים שבקדושה. כאשר נותנים צדקה, הכסף מקבל קדושה. האם אי פעם כתבת למישהי פתק קטן כדי לשמח אותה?"
 "ודאי, אמא."

"לקחת, אם כן, פיסת נייר רגילה, ודיו ועשית משניהם מכתב נהדר שהקרין שמחה על כל היום של המקבלת. איזו מצווה גדולה!"
 "זה נהדר, אמא. אך עדיין אינני מבינה למה החפץ החיים מתכוון בעניין הסנה הבוער."

"כוננתו של ה' היתה להראות עובדה זו למשה רבינו. כאשר הוא אמר לו לחלוץ את נעליו כי האדמה קדושה, הוא בעצם אמר לו שכל אדמה היא באמת קדושה, רק שאיננו חשים בקדושה זו. לפעמים קשה לנו לעשות מצווה כלשהי: אנו עייפים. אנו רעבים. יש לנו כאב ראש. היינו מעדיפים לשכוח מכל העניין. מדוע? כי איננו רואים את הקדושה. מצווה זו היא אדמת קודש, ואיננו מודעים לכך."

"אני מתחילה להבין, אמא. כאשר אמרת לי להתחיל להכין שיעורי בית, היתה זו הזדמנות לקיים מצווה של שמיעה בקולך, ושל לימוד תורה - בעת ועונתה אחת."

"מצויין, ציפי! ועכשיו אומר לך עוד משהו. לפעמים קל לעשות מצווה. לפעמים אותה מצווה עצמה קשה לקיים בגלל שאנחנו עייפים או רעבים. השכר למצווה שמתקשים לקיים גדול הרבה יותר מהשכר עבור אותה מצווה כאשר קל לקיימה."
 "באמת היה קשה לי באותו רגע להכין שיעורים."

ילדים יקרים...
 האם חתרת שלך קיבל ציון טוב במבחן? שמח גם אתה! האם לשכן נולד תינוק? שמח אתם ביחד! האם קנו לאחותך שמלת שבת חדשה? שמחי בשמחתה גם את! מי שמח בשמחת הזולת משמח אותם עוד יותר. ובנוסף לכך, זו מצווה גדולה - וגם על זה יש לשמוח. וכמוכן, אנו יודעים שהמצוות שאנחנו מקיימים משמחות את ה', ולכן מי שמקיים מצווה זו משמח את כולם!